

EL IRIS

Año VII.

DIARIO CATÓLICO

Núm. 1963.

REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN

C. José M.º Quadrado, 40. — Imprenta.
Teléfono n.º 144.

Córdoba, España sábado 25 Octubre de 1919

PRECIOS DE SUSCRIPCIÓN

Al mes 0'75 Ptas.
Pago adelantado

EL PLET DELS OBRERS

IV

En les qüestions, com en tots els grans problemes de transformació que afecten a una part important de la humanitat, desatina qui es deixi portar de la impetuositat.

Molts n'hi ha que no encerten a apreciar en el seu just valor la benefactora intervenció social de la Església perquè no en veuen l'èxit immediat de una transformació radical i sorprenent.

Voldrien assistir al ressorgiment social cristià com el qui va a presenciar una comèdia de màgia en la qual les mutacions successives es fan admirar per sa rapidesa vertiginosa; o voldrien, tal volta, que Nostre Senyor governés el món i morís per medi d'esclatants miracles, sens mirament al lliure albir, ni al mèrit dels homes, ni a l'ordre admirable de l'actual Providència, suau en sos procedirs, y comunicadora de les més estimables prerrogatives.

Rés més fóra de raó. En la naturalesa física no es venen aquests canvis sobtats.

¿Qui és capaç d'apreciar el constant creixement d'un arbre en un curt espai de dies?

No obstant, passat el seu temps, potser llargs anys, el que abans no apareixia sinó com sec i branquilló, s'ha tornat arbre frondós i potser carregat d'abundant i saborosos fruits. Per aixó deien els escolàstics que «*natura non agit per saltum*». La naturalesa no actua bruscament.

Lo mateix succeïx en les coses de caràcter moral com són les socials, i en les de caràcter espiritual ordinàriament.

Tot vol el seu temps, i per aixó les situacions polítiques i socials produïdes per la revolta turbulenta i desconsiderada no s'ajermen, no duren.

Las violentes sotregales amb que commogué la França la revolució de les darreries del segle XVIII, cristallitzaren, per fi, en

la dictadura d'en Bonapart. Els avalots societaris dels bolxevistes estan morint a les mans dels despotics explotadors de la ignorància i brutalitat de gents sense llei ni consciència que els enlairaren.

En canvi, l'obra regeneradora del món, redemptora dels catius, i dignificadora dels sers humans més despreciats que ha fet la Església, venent, a través dels segles, muns immensos de dificultats de tot gènere, descauga en base sòlida i ofereix fermes garanties de durar fins al termini dels temps, desafiant les més virulentes turbulències de contradiccions.

Veusaquí, doncs, lo que va succeïnt amb l'obra de pacificació social.

Qui estengui la mirada a la unió ja incomptable i aclaparadora de treballs de tota mena que s'han portat a cap en el passat segle i en el present per a la extirpació de la guerra social i millorament de la condició dels obrers, sota la moció i inspiració de la Santa Església, sobre tot desde la publicació de la famosa Encíclica de Lleó XIII, no podrà menys de regoneixer el comensament i desenrotlle, briós i progressiu, d'una vera transformació social, auguradora del més bell pervenir.

S'han publicat innumbrables llibres plens de sabiesa i erudició; s'han congregat assemblees i definit posicions; s'han sentit arreu discursos vessants d'eloqüència arreballadora, disertacions lluminoses, atinadíssimes, conferències suggestives. S'ha modificat notablement la legislació del treball; s'han establert corporacions, sindicats catòlics, caïces rurals, consells mixtes d'obriers i patrons, s'han donat, per part d'alguns industrials, participacions al obrers, i moltes altres coses que seria llarg i per demés consignar aquí.

I lo notable del cas és que mirada extensa, ampliament, la marxa social, s'ha de regoneixer que l'acció s'ha de resultar sòlida i de durada a favor de l'obrer, ha sortit, com del seu centre, del

camp dels catòlics, que moltes vegades han avençat hon xic més enllà que els mateixos socialistes, com succeí, p. e., a Alemanya; perquè mentres aquests han hagut d'encausar llurs treballs i iniciatives amb mires de finalitats polítiques, ambicioses i revolucionàries, aquells no s'han vist trabats per altres limitacions que les lleis morals que imposen la raó i la fé, havent pogut entregar se del tot i amb la major abnegació a procurar el bé dels desheretats de la fortuna fent camí franc i dreturer.

El conegut escriptor sociòlec, Max Tarmann, en l'obra intitulada «*Desenvolvimiento social del catolicismo*» fa reesaltar, entre altres, el cas següent que confirma lo que acaben d'afirmar.

En una de les Assemblees de Zuric per al millorament de la classe obrera, els catòlics presentaren una moció per a que fos suprimit el treball de les dones i de les criatures en les mines i pedreres.

La defensa amb gran aadiment i eloqüència el diputat catòlic belga, que després fou ministre, Carton de Viar. I ¿qui lo diria? No pogué prosperar perquè els delegats socialistes hi eren en majoria votaren en contra.

Fets d'aquesta faïssó s'hon repetit en diferents ocasions. I sobretot ha succeït sovint que mentres les pretensions socialistes, esbojarrades i fora de camí, fracassaven i tot lo més fruíen de momentant èxit per saure prompte en el descrèdit i acabant amb el benestar dels obrers, que havien, mols d'ells, de buscar el pa aspre i dar de la emigraació per a morir-se de fam, les propostes ordenades, metòdiques i ben fadades dels catòlics lograven duraderes mellores, com succeí, per no mentar-ne d'altres, en una dels darrers, conflictes dels minaires d'Astúries.

Aixó és lo que ha ocasionat les companyes enverinadas de rabiosa enveja per part de les agrupacions socialistes contra els sindicats catòlics; i aixó es lo que darrera-

ment ha donat lloc al més vil o in-calificable dels atemptats a València.

Els qui, enfront de la desorientació que es pateix en nostra ciutat, obsessionats pel malestar en que ens tenen de continu les incabables vagues i freqüents crims, no s'apiguen estendre la mirada per a fer-se càrrec de lo que es treballa i amb quanta eficàcia en el camp catòlic, pot assolir el fonament de nostres afirmacions amb sols forse càrrec de les campanyes que en el Congrés i adhuc des de las esferes gubernamentals, es fan, d'algun temps encá, per a millorar la dotació dels rectors rurals.

¿Fins el cèlebre quefe dels radicals s'ha fet advocat d'aquesta causa! I quasi sempre han estat els polítics liberals els qui han mostrat més interès per ella. ¿Per què? ¿Per amor a la Església? ¿Per una raonable imposició de la pròpia consciència? No es de creure, suposats els antecedents.

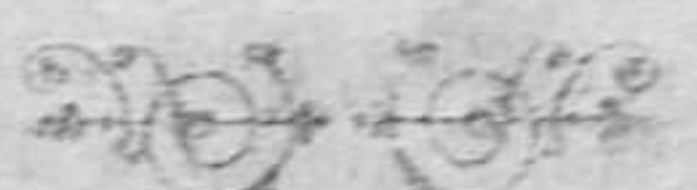
Homes ensinistrats per llargs anys de pràctica en la apreciació dels valors polítics dels pobles i institucions han fixat son esguard en l'intens i creixent moviment de l'acció catòlica que multiplica organismes socials de remarcable eficàcia, de domini a voltes avassallador, en els quals l'eix, l'element moral indispensable és el rector.

Veusaquí el poderós mòvil que templa las ambicions de polítics disidents per a afavorir a sa manera a la clerecia rural.

Si pels fruits es coneix i pondera la valua de l'arbre, calculin els llegidors, per aquesta dada, quant ufanosa deu ésser la vida de l'acció social de la Església en pró de la classe obrera!

ORIOI,

El mejor aceite se vende en : : :
LA SEXAGENARIA
a 1'15 la libra.

Tintas WIGTY para escribir.

NOTICIAS

Misión.

Terminada con éxito la santa misión en Ferrerías, los Padres Misioneros se encuentran estos días en la parroquia de San Cristóbal.

En breve llegarán otros dos Padres de la Compañía de Jesús, y para que llegue a conocimiento de todos publicamos el siguiente:

ÓRDEN DE LA MISIÓN

(Continuación)

Mahón: empezará el día 3 Noviembre, concluyendo el 12.

Ciudadela: empezará el día 14, concluyendo el domingo 23.

Villa-Cárlos: empezará el 7 Noviembre, concluyendo el domingo 16.

Seguirá publicándose el orden para las otras poblaciones.

La Virgen del Rosario.

Mañana, si el tiempo lo permite, después de la procesión del Santísimo Rosario; en cumplimiento de un voto ó promesa hecha en tiempo de aflicción, y en acción de gracias por favores alcanzados del cielo, mediante la intercesión de Nuestra Señora del Rosario, se hará otra procesión particular, para visitar tres familias reconocidas a tan bondadosa Madre, cuyos hogares serán honrados con la presencia de la milagrosa Imagen de la Santísima Virgen del Rosario. Recorriendo, a este fin, la procesión el curso siguiente:

Calles de Obispo Vila, Hospital, Plaza de Abastos, S. Onofre, Conquistador, Celosos, Parras, La Palma, Estrecha, S. Pedro, Plaza Nueva, Calles Notario Quintana, Dormitorio, Fuente, Santa Clara y José M. Quadrado.

Las Marias.

Las Marias de los Sagrarios, tendrán el próximo Domingo la Misa de Comunion general, a las 7 y media, en el Rosario, juntamente con los devotos de la Santísima Virgen del Pilar.

Vapor.

A hora de itinerario saldrá esta noche para Palma el vapor correo «Ciudadela».

Las viudas de la guerra

Entre las comisiones de las obras benéficas y patrióticas creadas con motivo de la guerra que han sido recibidas en París por el Monarca español, figura una delegación de la Asociación de Viudas de la Guerra, fundada por el cardenal Amette, Arzobispo de París. Dicha Asociación constituirá 42.000 viudas y huérfanas de combatientes.

Hizo las presentaciones el Presidente del Consejo Municipal de París. Después una comisionada, en medio de un ambiente de encantadora sencillez, leyó unas palabras de agradecimiento a Don Alfonso

por su generosa intervención durante la guerra en favor de tantas viudas de ella.

Muy emocionado el Rey, ante las damas enlutadas, que apenas podían contener las lágrimas, dijo:

«Me complace poder expresaros mi simpatía que al hacerla presente a vosotras quiero se entienda va dirigida a todas las mujeres de Francia. Soy también soldado, y como tal creo que la más hermosa suerte es la que se recibe en el campo de batalla defendiendo a la Patria. Comparto vuestro dolor e inclíname reverentemente ante vuestro sacrificio».

La conmovedora audiencia terminó pronunciando el Rey otras palabras de consuelo y estrechando la mano una a una a todas las visitantes.

La prensa francesa hace notar que ningún Presidente de la república francesa ha recibido jamás con la sencillez e intimidad con que recibe Don Alfonso Rey de España.

El Papa y España.

Con frases de especial afecto hacia nuestra patria, S. S. el Papa, hondamente conmovido ante la obra del sacrificio en obsequio del Templo Nacional del Sagrado Corazón en el Tibidabo, ha contribuido espontáneamente a la misma con una suma de 5.000 libras, para que su sacrificio sirva de estímulo a todos los católicos españoles.

SANTORAL

Domingo, 26. — Santos Evaristo, Luciano, Marciano y Florencio.

Lunes, 27. — Santos Vicente y Frumencio y Santa Sabina.

Día 27. — Sol sale a las 6'11, pónese a las 4'54 — Luna sale a las 9'53, pónese a las 7'36.

CULTOS

Domingo, 26. — En la Santa Iglesia Catedral, a las 10 misa solemne con exposición del Santísimo.

Por la tarde, a las 2 y media Oficio rezado y acto seguido procesión en honor de la Virgen del Rosario.

En la parroquial iglesia de San Francisco, a las 10 Misa conyental y homilía por el Rdo. Sr. Párroco.

En la parroquia de Ntra. Sra. del Rosario a las 10 fiesta solemne en honor de Nuestra Señora del Pilar con sermón por el M. I. Dr. D. Juan Tudurí, Dignidad de Maestrescuela.

En los cultos de la tarde que se celebran en dicha iglesia en honor de Ntra. Sra. del Rosario, predicará el Rdo. Sr. D. Miguel Gomila, Profesor del Seminario.

ESTACION METEOROLOGICA DE BAJOLI

Día	Hora	Barómetro	Variación barométrica en 3 horas	Termómetro C.	Temperatura		VIENTO		Lluvia en 24 horas mm.	ESTADO DEL	
					Máxima	Mínima	Dirección	Velocidad en Kms.		Cielo	Mar
24	16	761.7		19.0			NW.	10.1a20.0		Nuboso	
25	8	758.9	-1.0	15.0	22	14	E.	10.1a20.0	1	Cubierto	Rizada

NUESTRO SERVICIO ESPECIAL

TELEGRÁFICO

De política

Documento de Maura comentadísimo.

Madrid, 23.—2'50

El Sr. Maura ha publicado un importante documento político de oposición al Gobierno del Sr. Sanchez Toca.

El referido documento ha caído como una bomba, siendo comentadísimo por la prensa y en los círculos políticos.

Es de lamentar que el Sr. Maura viene a ahondar más y más la división del partido conservador.

El Sr. Burgos Mazo ocupándose de dicho documento lo ha juzgado con dureza, diciendo que es un signo de la debilidad del señor Maura y que este lo ha hecho influido por el Sr. La Cierva.

El mismo documento, continuó el Ministro de la Gobernación, me es garantía de nuestro porvenir.

Si conseguimos aprobar los presupuestos se habrá demostrado que es imposible la unión del partido.

Viaje regio

Don Alfonso en Verdun.

Madrid, 23.—3'30

Don Alfonso ha visitado la ciudad de Verdun, recorriendo las ruinas.

Los vecinos, los obreros y las tropas han aclamado varias veces al Rey de España.

Su Magestad marchó muy satisfecho y agradecido.

Varias

Consejo administrativo.

Madrid, 24.—6'40

El Gobierno en Consejo acordó

adquirir y traer a España 400 mil toneladas más de trigo argentino.

Publicaciones suspendidas.

A causa de la sindicación de los periodistas de Barcelona, «La Veu de Catalunya» y «La Vanguardia» han acordado suspender su publicación.

Del extranjero

Terremoto.

Madrid, 23.—5'10

En Roma se ha sentido un temblor de tierra violentísimo.

No hay desgracias personales.

PRENSA ASOCIADA.

Alcaldía de Ciudadela

FOMENTO

Habiendo acudido a este Ayuntamiento D. Emiliano Noguera Julián de esta vecindad en solicitud de permiso para instalar un motor eléctrico de un caballo de fuerza en la casa n.º 18 de la calle Notario Quintana de esta ciudad, para destinarlo a usos industriales; se anuncia al público, a tenor de lo prevenido en las disposiciones vigentes que el expediente de referencia, permanecerá expuesto al público en la Secretaría en este Ayuntamiento, por espacio de quince días, previo anuncio en el B. O. de la provincia a efectos de reclamación. Ciudadela 14 Octubre de 1919.

El Alcalde,

EL CONDE DE TORRE-SAURA.

CURACION DE LA TOS

CON LAS ACREDITADAS

PASTILLAS J. MIRO

EXPECTORANTES Y CALMANTES

Premiadas con medalla de oro en la Exposición del primer Congreso de Pediatría en Palma y en el Concurso Farmacéutico nacional del Tibidabo en Barcelona.

Pidanse en las Farmacias de Ciudadela.